

духу, тіла й розуму), діяльнісному (набуття досвіду самореалізації естетичного образу духовного, тілесного й інтелектуального «Я» шляхом розроблення послідовних дій щодо їх естетотерапії) складниках.

Перспективи подальших розвідок у цьому напрямі дослідження передбачається провести у більш досконалому напрямі вивчення проблеми життєвої стратегії естетики здоров'я майбутнього вчителя фізичного виховання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Амосов М.М. Роздуми про здоров'я / М.М. Амосов. – Київ, Здоров'я, 1990. – 258 с.
2. Брехман И.И. Валеология – наука о здоровье / И.И. Брехман. – 2-е изд., доп., перераб. – Москва, Физкультура и спорт, 1990. – 208 с.
3. Капустюк О.М. Аналіз процесу самопрезентації особистості та його структурно-динамічна модель Проблеми загальної та педагогічної психології : зб. наук. пр. Ін-ту психології ім. Г.С. Костюка ; [редкол. :

С.Д. Максименко (голов. ред.), М.-Л.А. Чепя (заст. голов. ред.), Ю.Т. Рождественський (відп. секр.) та ін.] ; за ред. С.Д. Максименка. – Київ, 2009. – Т. 11. – Ч. 2. – С. 152–162.

4. Назаров В.И. Социальная перцепция в управлении : теория и практика / В.И. Назаров. – Иваново ИвГУ, 2006. – 243 с.
5. Петленко В.П. Основы валеологии : Учеб. пособие : в 3-х кн. / В.П. Петленко. – Київ, Олимпийская литература, 1998. – Кн. 1. – 433 с.
6. Фромм Э. Здоровое общество. Догмат о Христе / Э. Фромм. – Москва, АСТ Транзиткнига, Мидгард, 2005. – 576 с.
7. Чалдини Р. Психология влияния. Убеждай, действуй, защищайся / Р. Чалдини. – СПб, 2010. – 336 с.
8. Jones E.E. Toward a general theory of strategic self-presentation / E.E. Jones, T.S. Pittman // Psychological Perspectives on the Self. – Vol. 1. Hillsdale. – N.Y. : Lawrence Erlbaum, 1982. – P. 32–63.
9. Leary M.R. Impression management : a literature review and two-component model / M.R. Leary, R.M. Kovalsky // Psychological bulletin. – 1990. – Vol. 107. – P. 34–47.

УДК 377

МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ЯК ЗАСІБ МОТИВАЦІЇ МАЙБУТНІХ КВАЛІФІКОВАНИХ РОБІТНИКІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ САМОАКТУАЛІЗАЦІЇ

Гириловська І.В., к. пед. н., докторант
Інститут професійно-технічної освіти
Національної академії педагогічних наук України

У статті розкривається авторське бачення моніторингу якості професійної підготовки як засобу мотивації майбутніх кваліфікованих робітників до професійної самоактуалізації; висвітлюються результати дослідження мотиваційного впливу на реципієнтів моніторингу; подається детальний опис застосування статистичного U-критерію Манна-Уїтні для перевірки висунутої гіпотези.

Ключові слова: моніторинг, якість, професійна підготовка, мотивація, професійно-технічний навчальний заклад, експеримент, статистичний критерій Манна-Уїтні.

В статье раскрывается авторское видение мониторинга качества профессиональной подготовки как средства мотивации будущих квалифицированных рабочих к профессиональной самоактуализации; приводятся результаты исследования мотивационного воздействия на реципиентов мониторинга; дается детальное описание применения статистического U-критерия Манна-Уитни для проверки выдвинутой гипотезы.

Ключевые слова: мониторинг, качество, профессиональная подготовка, мотивация, профессионально-техническое учебное заведение, эксперимент, статистический критерий Манна-Уитни.

Hurylovskaya I.V. MONITORING PROFESSIONAL TRAINING'S QUALITY AS A MOTIVATION TOOL FOR FUTURE QUALIFIED WORKERS IN PROFESSIONAL SELF-ACUTUALIZATION

The article reveals the author's vision of monitoring the quality of professional training as a means of motivating future skilled workers to professional self-actualization; the results of research of motivational influence on the recipients of monitoring are covered; detailed description of the application of the statistical U-criterion Mann-Whitney for verifying the hypothesis is presented.

Key words: monitoring, quality, professional training, motivation, vocational and technical educational institution, experiment, Mann-Whitney's statistical criterion.

Постановка проблеми. Інтеграція України у світовий освітній простір спричинює перегляд національних стандартів професійної підготовки трудових ресурсів. Тому одним із пріоритетних напрямів розвитку освіти, задокументованих у Національній стратегії розвитку освіти в Україні на період до 2021 р., є створення національної системи моніторингу якості освіти [3]. У зв'язку з цим проблема моніторингу якості професійно-технічної освіти в Україні є актуальною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчує значний інтерес із боку науковців до різних аспектів моніторингу якості освіти. Формуванням понятійного апарату займалися В. Беспалько, О. Ляшенко, О. Майоров та інші; управлінський напрям досліджували Н. Буркіна, Г. Єльнікова, Т. Лукіна, Л. Петренко, В. Свістун, В. Ягупов та інші; моніторингові технології вивчали Ю. Барановський, І. Булах, Г. Дмитренко, Л. Калініна та інші. Водночас питання моніторингу якості професійної підготовки майбутніх кваліфікованих робітників у професійно-технічних навчальних закладах (ПТНЗ) залишається відкритим.

Постановка завдання. На основі викладеного можна сформулювати завдання дослідження, яке полягає в представленні авторського бачення моніторингу якості професійної підготовки учнів в ПТНЗ як засобу мотивації майбутніх кваліфікованих робітників до професійної самоактуалізації.

Виклад основного матеріалу дослідження. Сучасні вимоги до рівня підготовки випускників професійної школи вимагають нового погляду на роль моніторингу в навчальному процесі. За моніторинговими результатами вибудовується стратегія педагогічного керування професійним становленням майбутніх кваліфікованих робітників. Тому моніторингові результати мають бути максимально достовірними та якісними. Цього можливо досягти лише за умови активної участі в моніторингових дослідженнях самих реципієнтів, їх особистої зацікавленості, оскільки будь-яка діяльність людини без прийнятої нею мети є формальною, непродуктивною. Важливо зробити так, щоб моніторинг став для кожного учня особистісно значущою подією, можливістю здійснення професійної самоідентифікації, демонстрації «професійного Я». У такий спосіб моніторинг виступає не лише інструментом управління якістю освіти, але й засобом мотивації майбутніх кваліфікованих робітників до професійної самоактуалізації. Він стає невід'ємною частиною сучасного навчального процесу в ПТНЗ. Під час його проведення учні продовжують професій-

но навчатися, розвиватися, виховуватися. Такий моніторинг не лише сприятиме зростанню в учнів самооцінки, розумінню залежності результативності їхньої праці від особистої старанності й наполегливості, а й вимагатиме від учасників більшої самоорганізації у навчанні, покращення власної професійної підготовки.

За такого підходу до моніторингу логічним є поява у його внутрішній будові етапу додаткової учнівської самопідготовки, що характеризується керованістю з боку викладачів, орієнтованістю на поглиблення й систематизацію фахових знань учнів, врахуванням індивідуального потенціалу учнів, спонуканням учнів до активного включення в організований підготовчий процес. Особливістю цього етапу є наявність мотиваційної складової частини, яка виокремлюється з метою переведення реципієнтів із рівнів негативного і байдужого ставлення до моніторингового оцінювання до свідомих та дієвих форм позитивного відношення. Мотиваційний вплив на реципієнтів реалізується через комплекс заходів, спрямованих на зростання в учнів інтересу до якості власної професійної підготовки, виникнення в них стійкого бажання показати найкращі результати під час моніторингового оцінювання.

Розглядаючи мотивацію як процес спонукання особистості до діяльності з досягнення поставленої мети, у нашому дослідженні було виділено такі послідовні стадії: виникнення потреби; пошук шляхів задоволення потреби; реалізація стратегії дій щодо задоволення потреби; задоволення потреби. Кожній стадії відповідали певні заходи мотиваційного впливу на учасників моніторингу, а саме:

- на першій стадії з метою появи у реципієнтів потреби у професійній самоідентифікації проводилися: зустрічі з працевластцями, представниками успішних фірм, які роз'яснювали майбутнім учасникам моніторингу сучасні вимоги до кваліфікованих робітників, знайомили їх з європейськими стандартами якості трудових ресурсів; тематичні виступи й диспути «Я і моя професія», «Яким я буду фахівцем?»; психологічні тести на визначення рівня особистісних якостей, необхідних для успішної професійної діяльності;

- на другій стадії проводилися семінари, на яких висвітлювалися роль та значення моніторингу у навчальному процесі, його особливості та етапи проведення. Мета семінарів – представити учням моніторинг якості професійної підготовки як шлях до задоволення потреби у професійній самоідентифікації;

– на третій стадії з метою реалізації стратегії дій щодо задоволення потреби проводилися додаткові заняття з професійної підготовки; тренінги з формування професійно важливих якостей; написання учнями професійного портфолію; майстри-класи випускників ПТНЗ для першокурсників; написання випускниками ПТНЗ листів-настанов до вступників, в яких розкривалися суть та особливості обраної професії;

– на четвертій стадії відбувалося моніторингове оцінювання. Учні дізнавалися результати власної професійної підготовки. Зауважимо, що для випускників ПТНЗ результати моніторингу набувають статусу додаткового стимулу у подальшій підготовці до випускних кваліфікаційних іспитів.

Для експерименту було визначено дві категорії ПТНЗ: контрольні та експериментальні. У контрольних ПТНЗ відбулося оголошення проведення моніторингу якості професійної підготовки їх випускників, проведено короткі настанови та згодом здійснено моніторингове оцінювання. В експериментальних ПТНЗ був застосований мотиваційний вплив на учнів перед моніторинговим оцінюванням. Представимо результати дослідження мотиваційного впливу на реципієнтів моніторингу якості професійної підготовки на прикладі групи 1 експериментального ПТНЗ та групи 2 контрольного ПТНЗ м. Вінниця за професією «Штукатур. Лицювальник-плиточник. Мляр». Основні положення:

1) *критерій* дієвості моніторингу якості професійної підготовки майбутніх кваліфікованих робітників: зміна стану внутрішньої мотивації учнів ПТНЗ до участі у моніторинговому оцінюванні;

2) *показник*: емоційний стан учнів (зацікавленість у кінцевих результатах; готовність працювати над покращенням влас-

ної професійної підготовки; бажання брати участь у моніторинговому оцінюванні);

3) *метод перевірки*: опитування учнів щодо їх емоційного стану до та після експерименту;

4) *гіпотеза*: використання під час проведення моніторингу якості професійної підготовки учнів ПТНЗ мотиваційного впливу на реципієнтів підвищить їх позитивний емоційний стан, що засвідчить бажання брати участь у моніторинговому оцінюванні та готовність додатково працювати над покращенням власної професійної підготовки з метою продемонструвати найвищий її рівень;

5) *статистичний критерій*: U-критерій Манна-Уїтні.

Для підтвердження гіпотези за U-критерієм Манна-Уїтні необхідно: а) розробити бланк опитування для визначення емоційного стану учнів; б) дослідити відсутність відмінностей між експериментальною групою (ЕГ) та контрольною групою (КГ) до експерименту; в) дослідити емоційного стану учнів ЕГ та КГ після експерименту.

Бланк опитування для визначення емоційного стану учнів (табл. 1) був розроблений нами на основі аналізу психодіагностичних методик для соціально-психологічних досліджень [1; 2; 4; 5]. Учасники моніторингу заповнювали бланк двічі: на початку проведення моніторингу та наприкінці – перед самим моніторинговим оцінюванням.

Отже, ми маємо експеримент, в якому: $O_1 \rightarrow X \rightarrow O_1^*$; $O_2 \rightarrow X \rightarrow O_2^*$, де O_1 та O_1^* – опитування учнів експериментальної групи 1 щодо їх емоційного стану до та після експерименту; O_2 та O_2^* – опитування учнів контрольної групи 2, відповідно, до та після експерименту. X – експериментальний (мотиваційний) вплив, виражений у проведенні моніторингових заходів. Перш за все, необхідною умовою вдалості експери-

Таблиця 1

Бланк опитування для визначення емоційного стану учнів

Виберіть, будь-ласка, за кожним пунктом один варіант відповіді. Позначте його символом ☐					
№	Опис стану	Ні	Більше ні, ніж так	Більше так, ніж ні	Так
1.	Прагну показати найкращі результати власної професійної підготовки під час проведення моніторингового оцінювання	1	2	3	4
2.	Маю бажання додатково працювати над покращенням власного рівня професійної підготовки	1	2	3	4
3.	Настрій, з яким я очікую моніторингове оцінювання	1 (поганий, тривожний)	2 (не стабільний, із тривожними відчуттями)	3 (не стабільний, із радісними відчуттями)	4 (гарний, радісний)
ЗАГАЛЬНА КІЛЬКІСТЬ БАЛІВ →					

менту є відсутність відмінностей між експериментальною та контрольною групами до експерименту. Тому необхідно перевірити рівність $O_1 = O_2$. Здійснити перевірку можна за допомогою U-критерію Манна-Уїтні. Подивимося, які бали (мінімально 3, максимумно 12) виставили учні обох груп до експерименту (табл. 2). Зауважимо, що до списку ми включили лише тих учнів, які узяли участь практично у всіх заходах, тому в експериментальній групі (ЕГ) – 16 учнів, а в контрольній групі (КГ) – 19. Маємо: $n_1 = 16, n_2 = 19$.

З огляду на середні показники $\bar{X}_{\text{експ.}} \approx 6,44$ та $\bar{X}_{\text{контр.}} \approx 6,47$ можемо припустити, що в обох групах емоційні стани приблизно однакові. Для того щоб перевірити це припущення, висунемо дві гіпотези:

1. H_0 – відмінності між $\bar{X}_{\text{експ.}}$ та $\bar{X}_{\text{контр.}}$ випадкові (або їх взагалі не існує). Отже, наші групи схожі і ми можемо взяти вибрану групу 2 як контрольну, а групу 1 – як експериментальну.

2. H_1 – відмінності між $\bar{X}_{\text{експ.}}$ та $\bar{X}_{\text{контр.}}$ достовірні, значимі. Вони можуть бути викликані великим розмахом значень індивідуальних показників, і тоді необхідно

змінити абоконтрольну, а бо експериментальну групу.

Процедура перевірки висунутих гіпотез така:

1. Дані обох груп об'єднуємо у нову таблицю, розташували їх в порядку зростання показників.

2. Кожному значенню отриманого ряду присвоюємо його ранг. Якщо в ряду є кілька однакових числових значень, то використовуємо правило зв'язних рангів [1].

3. Знаходимо суму рангів ($\sum R$) окремо для експериментальної ($\sum R_{\text{експ.}}$) і контрольної груп ($\sum R_{\text{контр.}}$) (табл. 3). Маємо: $\sum R_{\text{експ.}} = 284; \sum R_{\text{контр.}} = 346$.

4. Обчислюємо значення U-критерію за формулою:

$$U = n_1 \cdot n_2 + \frac{n_{R_{\max}} \cdot (n_{R_{\max}} + 1)}{2} - R_{\max},$$

де

n_1 – кількість учнів в експериментальній групі;

n_2 – кількість учнів в контрольній групі;

$n_{R_{\max}}$ – кількість учнів у групі із більшою ранговою сумою;

R_{\max} – найбільша рангова сума.

Таблиця 2

Емоційний стан учнів до експерименту

n_1 та n_2	ЕГ	КГ	n_1 та n_2	ЕГ	КГ	n_1 та n_2	ЕГ	КГ
1	6	10	8	5	6	15	5	5
2	9	6	9	5	7	16	8	7
3	7	3	10	3	5	17		7
4	8	4	11	5	6	18		9
5	6	8	12	5	6	19		8
6	6	7	13	7	8			
7	9	6	14	9	5			

Таблиця 3

Впорядкована таблиця даних до експерименту

№	Група	Емоц. стан	Ранг	№	Група	Емоц. стан	Ранг	№	Група	Емоц. стан	Ранг
1	ЕГ	3	1,5	13	ЕГ	6	15,5	25	КГ	7	22,5
2	КГ	3	1,5	14	ЕГ	6	15,5	26	ЕГ	8	28
3	КГ	4	3	15	КГ	6	15,5	27	ЕГ	8	28
4	ЕГ	5	7,5	16	КГ	6	15,5	28	КГ	8	28
5	ЕГ	5	7,5	17	КГ	6	15,5	29	КГ	8	28
6	ЕГ	5	7,5	18	КГ	6	15,5	30	КГ	8	28
7	ЕГ	5	7,5	19	КГ	6	15,5	31	ЕГ	9	32,5
8	ЕГ	5	7,5	20	ЕГ	7	22,5	32	ЕГ	9	32,5
9	КГ	5	7,5	21	ЕГ	7	22,5	33	ЕГ	9	32,5
10	КГ	5	7,5	22	КГ	7	22,5	34	КГ	9	32,5
11	КГ	5	7,5	23	КГ	7	22,5	35	КГ	10	35
12	ЕГ	6	15,5	24	КГ	7	22,5				

5. За таблицею «Критичні значення U-критерію ($p = 0,05$)», знаходимо критичне значення U-критерію для $n_1 = 16$; $n_2 = 19$. $U_{\text{крит}} = 92$. Якщо $U > U_{\text{крит}}$, то приймається гіпотеза H_0 . Якщо $U < U_{\text{крит}}$, то приймається гіпотеза H_1 . У нашому разі $U = 148$. Маємо, що $148 > 92$. Тому приймається гіпотеза H_0 : відмінності між нашими групами незначні.

Після проведення експерименту також виникає потреба порівняти середні показники емоційного стану учнів обох груп для перевірки, що $O_1^* \neq O_2^*$. Подивимось, які бали виставили учні обох груп після експерименту (табл. 4).

Після експерименту позитивний емоційний стан учнів в експериментальній групі зріс до 8,88 балів ($\bar{X}_{\text{експ}}^* \approx 8,88$), а в контрольній став рівний 6,58 ($\bar{X}_{\text{контр.}}^* \approx 6,58$). Якщо зважати на середні показники, то можна припустити, що позитивний емоційний стан в експериментальній групі зріс не випадково, а завдяки мотиваційному впливу. Для того щоб перевірити це припущення, висунемо дві гіпотези:

1. H_0 – відмінності між $\bar{X}_{\text{експ.}}^*$ та $\bar{X}_{\text{контр.}}^*$ випадкові. Експеримент не вдался.

2. H_1 – відмінності між $\bar{X}_{\text{експ.}}^*$ та $\bar{X}_{\text{контр.}}^*$ достовірні, значимі. Отже, емоційний стан реципієнтів в експериментальній групі зріс завдяки мотиваційному впливу.

Процедура перевірки висунутих гіпотез аналогічна до перевірки попередніх. Дані обох груп об'єднуємо в нову таблицю (табл. 5), розташувавши їх у порядку зростання показників. Кожному значенню отриманого ряду присвоюємо його ранг. Знаходимо суму рангів окремо для експериментальної і контрольної груп.

Знаходимо, що $\sum R_{\text{експ.}}^* = 399,5$; $\sum R_{\text{контр.}}^* = 230,5$. Обчислюємо за формулою значення $U = 40,5$. Маємо, що $U < U_{\text{крит.}}$ ($40,5 < 92$), тому приймається гіпотеза H_1 : емоційний стан реципієнтів в експериментальній групі зріс завдяки мотиваційному впливу. Експеримент є вдалим.

Висновки з проведеного дослідження. Таким чином, використання під час проведення моніторингу якості професійної підготовки майбутніх кваліфікованих робітників цілеспрямованого мотиваційного впливу на реципієнтів сприяє їх професійній самоактуалізації.

Таблиця 4

Емоційний стан учнів після експерименту

n_1 та n_2	ЕГ	КГ	n_1 та n_2	ЕГ	КГ	n_1 та n_2	ЕГ	КГ
1	9	10	8	7	5	15	9	6
2	11	7	9	8	6	16	11	6
3	9	5	10	7	6	17		6
4	10	5	11	9	6	18		10
5	7	7	12	8	6	19		10
6	8	6	13	8	7			
7	11	6	14	10	5			

Таблиця 5

Впорядкована таблиця даних після експерименту

№	Група	Емоц. стан	Ранг	№	Група	Емоц. стан	Ранг	№	Група	Емоц. стан	Ранг
1	КГ	5	2,5	13	КГ	6	9	25	ЕГ	9	25,5
2	КГ	5	2,5	14	ЕГ	7	16,5	26	ЕГ	9	25,5
3	КГ	5	2,5	15	ЕГ	7	16,5	27	ЕГ	9	25,5
4	КГ	5	2,5	16	ЕГ	7	16,5	28	ЕГ	10	30
5	КГ	6	9	17	КГ	7	16,5	29	ЕГ	10	30
6	КГ	6	9	18	КГ	7	16,5	30	КГ	10	30
7	КГ	6	9	19	КГ	7	16,5	31	КГ	10	30
8	КГ	6	9	20	ЕГ	8	21,5	32	КГ	10	30
9	КГ	6	9	21	ЕГ	8	21,5	33	ЕГ	11	34
10	КГ	6	9	22	ЕГ	8	21,5	34	ЕГ	11	34
11	КГ	6	9	23	ЕГ	8	21,5	35	ЕГ	11	34
12	КГ	6	9	24	ЕГ	9	25,5				

ЛІТЕРАТУРА:

1. Климчук В.О. Математичні методи у психології. Навчальний посібник для студентів психологічних спеціальностей / В.О. Климчук. – К.: Освіта України. – 2009. – 288 с.

2. Липкина А.И. Психология самооценки школьника : автореф. дис. ... д-ра психол. наук. : 19.00.07 / А.И. Липкина. – М., 1974. – 35 с.

3. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/344/2013>.

4. Практикум по возрастной и педагогической психологии / Под ред. А.И. Щербакова. – М. : Просвещение, 1987. – 255 с.

5. Терлецька Л.Г. Психологія зрілості : практикум : [навч. посіб.] / Л.Г. Терлецька. – К. : Главник, 2006. – 144 с.

УДК 377.3

ВИЗНАЧЕННЯ СТРУКТУРИ, КРИТЕРІЇВ ТА ПОКАЗНИКІВ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГА-ОРГАНІЗАТОРА У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ

Гусак В.М., викладач кафедри педагогіки й андрагогіки

КЗ «Житомирський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти»
Житомирської обласної ради

У контексті подальшого реформування післядипломної освіти в Україні особливого значення набувають питання розвитку професійної компетентності педагога упродовж перебігу кар'єри. Із метою реалізації означеної проблеми у статті розглянуто змістову структуру професійної компетентності педагога-організатора закладу загальної середньої освіти. Визначено та науково обґрунтовано її компоненти.

Ключові слова: професійна компетентність, післядипломна освіта, структура, зміст, критерії та показники.

В контексте дальнейшего реформирования последипломного педагогического образования в Украине актуализировались вопросы развития профессиональной компетентности педагога-организатора в период его трудовой деятельности. Согласно Концепции новой украинской школы, изменились его роль и задачи в образовательном процессе, акцентируется внимание на поиске новых форм повышения квалификации, которые смогут обеспечить его конкуренцию на рынке труда и создать условия для непрерывного развития профессиональной компетентности. Для реализации поставленной проблемы в статье рассмотрена содержательная структура профессиональной компетентности педагога-организатора заведения общего среднего образования.

Ключевые слова: профессиональная компетентность, содержание, структура, мотивация, интересы, потребности, личностные качества, знания, умения.

Husak V.M. DEFINITION OF THE STRUCTURE, CRITERIA AND INDICATORS OF THE DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL COMPETENCE IN THE TEACHER-ORGANIZER IN POSTGRADUATE EDUCATION

As part of the further reform of postgraduate pedagogical education in Ukraine, the issues of developing the professional competence of the teacher-organizer in the period of his work activity were actualized. According to the Concept of the New Ukrainian School their role and tasks in the educational process have changed, the search for new forms of professional development that will ensure their competitiveness in the labor market and create conditions for the continuous development of professional competence is being emphasized. To meet this challenge, the article considers the contents of the corresponding structure of the professional competence of the teacher-organizer of the institution of general secondary education.

Key words: professional competence, content, structure, motivation, interests, needs, personal qualities, knowledge, skills.

Постановка проблеми. Кадрове забезпечення реформ нової української школи визнано нині одним із найважливіших та найскладніших проблем сучасної освіти. Така ситуація актуалізує роль післядипломної освіти у розвитку професійної компетентності

педагогічних кадрів, зокрема педагога-організатора, який відповідає за організацію позаурочної виховної роботи у закладах середньої освіти. Від якості його професійної дії залежить реалізація виховних завдань, поставлених суспільством та державою.